

Bruxelles, den 13. juli 2021
(OR. en)

10790/21

COUR 47
INST 271
JUR 411

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	9730/21
Vedr.:	Rådets konklusioner om Domstolens rapport om Den Europæiske Unions Rets funktion (den 22. juni 2021)

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om Domstolens rapport om Den Europæiske Unions Rets funktion som vedtaget af Rådet (almindelige anliggender) den 22. juni 2021.

**Rådets konklusioner
om Domstolens rapport om Den Europæiske Unions Rets funktion**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

1. BIFALDER Domstolens rapport fra december 2020, jf. artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2015/2422 af 16. december 2015 om ændring af protokol nr. 3 vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol, som giver en dybtgående vurdering af Rettens funktion efter reformen af Den Europæiske Unions retslige opbygning i 2015, hvis vigtigste formål – som anført i betragtning 5 i nævnte forordning – var en reduktion inden for kort tid både af antallet af verserende sager og af den uforholdsmæssigt langvarige sagsbehandlingstid ved Retten;
2. MINDER OM, at denne reform af den retslige opbygning, som bestod i at fordoble antallet af dommere ved Retten og samtidig nedlægge EU-Personaleretten, er blevet ledsaget af en betydelig stigning i antallet af ansatte, der står til rådighed for Retten, således at den kan nå og overgå det samlede output fra Retten og EU-Personaleretten, der fungerede som førsteinstansretter før 2016, og samtidig sikre en høj kvalitet i dens afgørelser;
3. ANERKENDER, at rapporten fremhæver visse positive tendenser hen imod opfyldelse af reformmålene fra 2015, selv om der navnlig som følge af folkesundhedskrisen i 2020 og det forhold, at den sidste fase af reformen først blev gennemført i september 2019, ikke kan drages nogen endegyldig konklusion for så vidt angår Rettens effektivitet, effektiviteten af at fordoble antallet af dommere eller anvendelsen og effektiviteten af de supplerende midler;
4. BIFALDER alle de bestræbelser, der er gjort for at forbedre Rettens effektivitet efter reformen, på trods af hindringerne og den vanskelige situation, som folkesundhedskrisen i forbindelse med covid-19 har medført;

5. ANERKENDER, at der er gjort fremskridt i sagsbehandlingstiden, navnlig i konkurrencesager og sager om intellektuel ejendom; TILSKYNDER i overensstemmelse med de retningslinjer, som Domstolen foreslog i sin rapport, Retten til at fortsætte sine bestræbelser på yderligere at reducere sagsbehandlingstiden, navnlig i statsstøtte- og personalesager, hvor der hidtil ikke er konstateret nogen konkrete positive virkninger af reformen, herunder gennem en revurdering af de interne frister, uden at dette berører afgørelsernes kvalitet; ER ENIG med Domstolen i, at der bør indføres regelmæssige overvågningsforanstaltninger for at sikre en kontinuerlig og fuld balance mellem dommernes arbejdsbyrde;
6. STØTTER Domstolens anbefaling om, at Retten øjeblikkeligt bør identificere de søgsmål, der skal forkastes som værende helt eller delvist åbenbart ugrundet, så snart de er indleveret til Justitskontoret, og sikre en mere aktiv forvaltning og gennemgang af sagsakterne fra den første udveksling af indlæg; UNDERSTREGER imidlertid, i lyset af behovet for at respektere principperne om retssikkerhed, kontradiktionsprincippet og retten til at blive hørt, betydningen og den centrale funktion af mundtlige høringer, som er særlig vigtige for beføjelserne i første instans med henblik på at vurdere faktiske omstændigheder og beviser;
7. DELER Domstolens betænkelighed ved, at gennemførelsen af reformen endnu ikke har givet Retten mulighed for at opnå en reduktion i antallet af verserende sager, som fortsat ligger på et højt niveau, på trods af en betydelig reduktion af den gennemsnitlige arbejdsbyrde pr. refererende dommer og det forhold, at antallet af indbragte sager siden 2016 generelt kan anses for at være på et stabilt niveau; ER ENIG med Domstolen i, at selv om dette i et vist omfang kan forklares gennem det historisk høje antal udsatte sager, en stigning i arbejdstiden for dommere, der i en stræben efter kvalitet fungerer som siddende dommere i udvidede dommerkollegier, og gennem eksterne faktorer såsom den delvise fornyelse af Retten i 2019 og folkesundhedskrisen i 2020, bør Retten anvende alle sine interne ressourcer for at afhjælpe denne situation så hurtigt som muligt;

8. ERKENDER, at Rettens nye struktur i et vist omfang har gjort det muligt for den at øge antallet af sager, der henvises til udvidede dommerkollegier, hvilket bidrager til mere udførlige debatter og en styrkelse af autoriteten, kvaliteten og sammenhængen i dens retspraksis; OPFORDRER derfor Retten til at anvende de disponible ressourcer til at henvise flere sager, navnlig inden for konkurrence og statsstøtte, til udvidede afdelinger med fem dommere eller til den store afdeling, hvis det juridiske problem eller sagens betydning eller andre særlige omstændigheder berettiger det, i overensstemmelse med det, som Domstolen foreslår i sin rapport;
9. SER MED TILFREDSHED PÅ, at Retten i 2019 indførte et system, hvor henholdsvis personalesager og sager om intellektuel ejendom fordeles til et vist antal forudbestemte afdelinger, som således specialiserer sig på disse områder og samtidig også behandler sager på andre områder;
10. KONKLUDERER, at Domstolens rapport har fremhævet visse positive udviklinger, men også nogle punkter, der kræver opmærksomhed, og hvor der i parternes og borgernes interesse er behov for en yderligere konkret indsats for at høste alle fordelene ved reformen af den retslige opbygning i 2015; OPFORDRER derfor Den Europæiske Unions Domstol til med passende midler regelmæssigt at orientere om de fremskridt, der gøres, og de foranstaltninger, der vedtages, så Rådet fuldt ud kan vurdere, i hvilket omfang målene for denne reform er nået, herunder navnlig når det fremsætter forslag til ændringer af statuten for Den Europæiske Unions Domstol eller Rettens procesreglement.
